

Titel: Domsafsigelse.

Citation: "Domsafsigelse.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r05-shoot-chptrd1e8113/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

hævet eller afvist. Denne Akt kan kun benyttes en Gang.

§ 249.

Når den berammede Tøgtedag skal Appellanten møde og fremlægge Ankeskrivningen. Undlader han dette, afvises Sagen, og der tilkendes den Indstævnte, der har givet forgæves Møde, Sagsomkostninger. Samme Virkning har Appellantens Udeblivelse eller Undladelse af at foretage de til Sagens Fortsættelse hørende Strid ved senere Møder, saafremt Domsforhandlingen ikke er berammet, eller ved selve Domsforhandlingen.

§ 250.

Udebliver Indstævnte, skønt lovlig varslet, og Appellanten begærer Sagen fremmet, udgaar den til strafflig Behandling.

Appellanten kan dog i Stedet herfor begære Sagen udsat og skal da lade forlynde en Udskrift af det i Mødemødet forefaldne for Modparten med et af Retten fastsat Varjel.

Ovenstående Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse, naar Indstævnte udebliver i et senere Møde uden at have afgivet noget Svar i Sagen eller udebliver ved Domsforhandlingen, i hvilket Tilfælde derhos det, som han allerede maatte have fremført for Højesteret, lades ude af Betragtning. At Indstævnte, efter at have svaret i Sagen, udebliver i andre Møder end det, hvori Domsforhandlingen finder Sted, berettiger ikke til at anvende Bestemmelsen i nærværende Paragrafs 1ste Stykke og afslører ikke Indstævnte fra senere at møde i Sagen.

§ 251.

Møder Indstævnte uden at rejse Indsigelse, optages Sagen efter Begæring til Domsafsigelse.

§ 252.

Bil Indstævnte fremsette Formalitetsindvendinger mod Ankesagen, eller ønsker

han, uden selv at vacante, Dommen forandret eller ophævet, skal han i det nævnte første Retsmøde fremlægge en skriftlig Angivelse af bemeldte Indvendinger eller af sine Ansegrunde samt den Paastand, som han agter at nedlægge. Hvis Indstævnte blot Dommen stadfæstet, er det tilstrækkeligt, at han mundtlig erklærer dette.

Naar Indstævnte har afgivet sit Svar, tager Retten efter Appellants Begæring Bestemmelse om Tiden for Domsforhandlingen — der dog ikke uden begge Parter's Samtykke maa ansættes tidligere end 4 Uger efter Retsmødet — forsaavidt der ikke ifølge Sagens Beskaffenhed efter eller uden Opfordring fra Parternes Side findes Anledning til at bestemme, at den skal forhandles skriftlig.

§ 253.

Paastande eller Anbringender, der ligge udenfor den ved Landsretten stedbundne Procedure, kunne ikke fremsættes uden Modpartens Samtykke; dog kan Retten tilstede deres Fremsættelse, naar det findes undskyldeligt, at de ikke tidligere ere fremkomne, og deres Afstørelse vilde medføre et uforholdsmæssigt Tab for Parten.

§ 254.

Den, der ønsker at opnaa den i § 253 ommeldte Tilladelse, maa i en Paategning paa Stævningen eller den i § 252 omtalte skriftlige Angivelse meddele, hvad han agter at begære Tilladelse til at fremsøre, samt de formentlig derfor talende Omstændigheder, og Retten bringer da Spørgsmaalet om Tilladelsens Meddelelse til Afgørelse i det første eller, om fornsødent, et senere berammet Retsmøde, efter at Parterne have udtalt sig.

Vil en Part, uden at have iagttaget den anførte Føregangsaade, søge at opnaa bemeldte Tilladelse, maa han snarest muligt til Retten indgive et skriftligt, begrundet Andragende, der tillige maa indeholde Oplysning om Grunden til, at Andragendet ikke er fremkommet tidligere. FINDER Retten tilstrækkelig Undskyldning herfor, ansættes et Retsmøde, saafremt dette kan finde Sted

inden Domsforhandlingen, og Andrageren har da med et af Retten fastsat Bærfel at give Modparten Meddelelse om dette Retsmøde og dets Genstand. Udebliver Andrageren, bortfalder hans Andragende; udebliver Modparten, anses de i Andragendet paaberaabte Grunde for beviste.

Meddelelser Retten Tilladelsen, tilstaaes der paa Begæring enhver af Parterne den fornødne Tid til at varetage sit Lærø i den Anledning, ligejoms en berammet Domsforhandling, om fornødent, udfættes. Saafremt en begæret Skriftveksling slummes at være nødvendig, fastsætter Retten Breve for Processkrifternes Meddelelse og berammer et nyt Retsmøde, hvorhos de i §§ 209, 210 og 211 givne Regler komme til Anvendelse.

Fremkomme nye Paastande eller Anbringender først under Domsforhandlingen, og finder Retten i Overensstemmelse med de foranstaaende Grundføringer, at deres Fremførelse bør tilfødes, bestemmer den det fornødne i Lighed med de i § 218 givne Regler.

§ 255.

Nye Beviser kunne fremføres for Højesteret med Modpartens Samtykke, eller naar der samtidig med Forkyndelsen af Stædningen eller Frembyggelsen af den i § 252 omtalte skriftlige Angivelse er givet Modparten skriftlig Meddelelse om, af hvilken Art de nye Beviser ere, og hvad dermed forventes bevist. Foreligger der tilstrækkelig Undskyldning for, at den nævnte Meddelelse ikke er givet som anført, kan Retten tilføde, at den fremkommer paa et senere Trin af Sagen, i hvilken Hensende tilsvarende Regler til de i § 254 givne komme til Anvendelse. Modparten kan i øvrigt frasølge den omhandlede Meddelelse.

§ 256.

Naar Omstændighederne tale derfor, kan Højesteret tillade, at enkelte Punkter eller Dele af Sagen, som ikke have foreligget for eller ikke ere paafendte af Landsretten, indbringes for Højesteret. Med Hensyn til Opmaeelsen af hvilken Tilladelse komme til-

svarende Regler til de i § 254 givne til Andendelse.

§ 257.

I det første Retssmøde har Retten, forsaavidt den ikke anser det for hensigtsmæssigt at udjætte Afgørelsen til et senere Møde, efter Begæring, og efter at der i Retssmødet har været givet Parterne Lejlighed til at udtale sig, at træffe de fornødne Bestemmelser i Henhold til §§ 148 og 149 om Afhørelse af nye eller gentagne Afhørelse af tidligere førte Vidner, Syns- eller Skynsmænd, om personlig Afhørelse af Parterne efter § 193, om det skal paalægges Modparten eller Tredeemand at fremkomme med Dokumenter m. m. Deslige Bestemmelser kunne ogsaa senere træffes af Retten i eller udenfor et Retssmøde, og hvis det, naar Begæring om at erholde en saadan Bestemmelse fremkommer, findes hensigtsmæssigt, kan Retten træde Modpartens mundtlige eller skriftlige Udtalelser om Spørgsmaalet.

Parterne kunne ikke fordrø nogen foreløbig eller forfælt forudgaaende Bestemmelse af Retten om Bevisbyrdens Fordeling.

§ 258.

Skulle Vidner og desl. føres for den dommende Ret eller for et eller to Medlemmer af samme (§ 149), skal der mindst 3 Dage forud gives Modparten Meddelelse om deres Navn, Stilling og Bopæl samt om, hvad der ved dem agtes bevist, forsaavidt han ikke allerede under Sagen har erholdt fornøden Kundskab herom.

De nye Dokumenter, som en Part vil paaberaabe sig, skulle mindst 14 Dage før Domsforhandlingen afgives til Modparten enten i Original eller i Genpart, og i sidste Fald skal Originalen samtidig henlægges til Efterhyn for Modparten paa Rettens Kantor.

Beviser, med Hensyn til hvilke de foranstaaende Regler ikke ere iagttagne, skulle efter Paaskand lades ude af Betragtning, medmindre Retten tilstæder deres Benyttelse i Overensstemmelse med de i § 218 givne Regler.

§ 259.

Om procesuelle Meddelelser gælde de i § 212 givne Regler.

Om Udsættelse af Domsforhandlingen komme de i § 216 foreskrevne Regler til Anvendelse.

Andre Afgørelser end de i §§ 243 og 246 nævnte, som blive at træffe af Højesteret inden Domsforhandlingen, kunne i det Omfang, Retten bestemmer, træffes af et Udvalg, bestaaende af tre af Rettens Medlemmer. Udvalgets Sammenfatning bestemmes af Justitiarius efter Forhandling med Rettens Medlemmer.

§ 260.

Ved Domsforhandlingen skulle Formalitetsindsigelser mod Anfejagen behandles før selve denne og særskilt paakendes, medmindre Retten bestemmer, at de alle eller nogle af dem skulle forhandles i Forbindelse med Realiteten. Bestemmelsen i § 206, 3dje Stykke, gælde ogsaa ved Højesteret.

Domsforhandlingen indledes ved, at Appellanten fremtraar og lader Anfejningen og den paankede Afgørelse optæse. Iøvrigt gælde de i §§ 219 og 220 fastsatte Regler med de Væmpelser, Retten i de enkelte Sager bestemmer.

§ 261.

Paakend om den indankede Afgørelses Forandring eller Ophævelse eller om Sagens Hjemvisning kan nedlægges ikke blot af den, der har udtaget Anfejningen, men ogsaa af Modparten, jfr. §§ 252 ff.

Klager over Behandlingen ved Landsretten, som efter Sagens Stilling ved Højesteret ere uden nogen reel Betydning for vedkommende Part, kunne af Højesteret lades ude af Betragtning.

§ 262.

Naar Sagens Forhandling er afsluttet, affiges Dom snarest muligt. Domsforhandling i en ny Sag maa ikke finde Sted, forinden Dommen i den optagne Sag er vedtaget.

§ 263.

Naar skriftlig Behandling finder Sted paa Grund af Sagens Bestaaenhed, jfr. § 252, forhandles Sagen ved skriftlige Indlæg, ikke over to fra hver Side, som vedslæs mellem Parterne og afgives til Retten i Forbindelse med Sagens Dokumenter inden de Friste, som Justitiarius bestemmer.

Har Berisførelse fundet Sted, kan enhver af Parterne i dertil berammede Møtsemøder fremlægge et skriftligt Indlæg.

Udgaar en Sag til skriftlig Behandling paa Grund af Indsærvntes Udeblivelse, har Appellanten inden en fastsat Frist at aflevere et skriftligt Indlæg tilligemed Sagens Dokumenter, derunder fuldstændig Beskrivelse af det for Landsretten Baserede. Oplyses det, inden Sagen er paakendt, at Indsærvntes Udeblivelse ikke kan lægges ham til Last som en Forførmelse, kan Højesteret reasumere Sagen.

Mundlig Domsforhandling finder ikke Sted i disse Sager.

Hvis Appellanten har stævnet Vidner til Hørelse for Højesteret, og de have givet Møde, kan Højesteret bestemme, at de, inden Sagen udgaar til skriftlig Behandling, skalle afhøres, efter at Appellanten har fremsat Sagens Omstændigheder. I øvrigt sker Vidners Hørelse, Syns- eller Skandsforrettningens Optagelse og Parternes Afhøring for Underret, medmindre Højesteret bestemmer, at den skal ske for et af Rettens Medlemmer.

Ved skriftlig Behandling finde iøvrigt de almindelige Regler om Højesteretsproceduren Anvendelse med de forudsede Væmpelser.

§ 264.

Naar Højesterets Dom gaar ud paa Hjemvisning, kan enhver af Parterne henvende sig til Landsretten med en Udskrift af Dommen og begære et Møtsemøde berammet, hvortil han da har at indkalde Modparten med et af Rettens Justitiarius fastsat Varjel. Sagen fremmes derefter i Overensstemmelse med de almindelige Regler.

Kapitel XXII.

Kære til Højesteret

§ 265.

Oversfor Kendelser og andre Beslutninger af en Landsret, som ikke — eller dog ikke for Tiden — kunne gøres til Genstand for Anke i Medfør af Bestemmelserne i § 243, kan, forsaavidt det medjatte ikke særlig er bestemt, Enhver, oversfor hvem Beslutningen indeholder en Afgørelse, rejse Kæremaal til Højesteret overensstemmende med de nedenstaaende Regler. Oversfor Domme kan Kæremaal kun rejses i det i § 6 nævnte Tilfælde.

Er en Beslutning bleven paakendt ifølge Kæremaal, kan den ikke senere paaankes, og saalænge Kære over en Beslutning er i værende, kan denne ikke paaankes.

§ 266.

Kære iværksættes ved til den Landsret, hvis Hænding eller Afgørelse man vil paaføre, at indgive en skriftlig Fremstilling af Kæregrunden og den Paastand, som i den Anledning gøres. Af Fremstillingen skal Genpart meddeles Modparten. Vidner, Syns- og Skonsmænd samt Tredjemænd, hvem Fremlæggelsen af et Dokument er paalagt, kunne fremsætte deres Kære mundtlig til Retsbogen.

Kæremaalet kan støttes paa nye retlige Anbringender og Beviser.

§ 267.

Forsaavidt Landsretten ikke i Medfør af § 111, § 153 eller § 183 forandrer sin Afgørelse, indbender den inden Udløbet af en Uge Kærestreift eller Udskrift af Retsbogen samt af den paaflagede Kendelse og øvrige fornødne Aktskylder til Højesteret, hvorhos Retten kan vedseje sin egen Erklæring. Om den stedfundne Indsendelse gives der straks begge Parter Meddelelse.

§ 268.

I Løbet af en Uge fra denne Meddelelse have begge Parter Afgang til at